

С. М.

Безстрашниятъ лъвоукротителъ

Голѣмъ Московски циркъ объяви единъ день, че на дневното представление ще излѣзе за прѣвъ пѣтъ новиятъ лъвоукротителъ Борисъ Едеръ.

Още отъ сутринѣта управата на цирка взе най-грижливо мѣрки за предпазване на укротителя, въ случай че лъвоветѣ проявятъ непокорство и станатъ опасни за него. Три пожарникарски маркуча, извивайки се като змии, провираха остритѣ си медни глави-прѣскачки презъ желѣзната решетка, която ограждаше манежа. При крановетѣ бѣха застанали пожарникари, готови всѣки мигъ да насочатъ силнитѣ водни струи срещу непокорнитѣ лъвове и да залѣятъ цѣлия манежъ. Около желѣзната ограда на манежа обикаляше помощникътъ на Едера, Емилъ, който съ напрегнато внимание следѣше всѣко движение на лъвоукротителя при лъвоветѣ, за да му подава презъ решетката въ сѣщия мигъ, когато му бжде потрѣбно, било желѣзна вила, било дървена сопа, било кжсъ, месо.

Оркестрътъ засвири. Следъ малко лъвоветѣ, излѣзли отъ тѣхния вагонъ-клетка, бавно крачѣха презъ тунела къмъ манежа.

Прѣвъ вървѣше лъвътъ Ганди. Той като дресиранъ конь вървѣше по манежа и се заглеждаше въ зрителитѣ, които пълнѣха цирка. Следваха го братята Примусъ и Рифи, а следъ тѣхъ бързо и весело крачеше игривиятъ Миратъ. Той въртѣше главата си ту въ една, ту въ друга